

Alles gaat weer bloeien

'Sem, ben je in de schuur?', roept mama. 'Nee, hier', klinkt een stem van achter de heg. Mama glimlacht. Ze had het kunnen weten. 'Kom je eten?' Even later ribbelt de heg en komt Sem door het gat gekropen. 'Was het leuk bij opa en oma Buurman?' 'Ja. Ik heb geholpen in de tuin. We hebben bloembollen gepoot', vertelt Sem blij. 'Wat leuk!', zegt mama.

Bijna elke dag is Sem bij opa en oma Buurman te vinden. Hij vertelt hen hoe het op school was, hij laat mooie werkstukken zien die hij gemaakt heeft en soms brengt hij hen zelfgebakken koekjes. 'Als de bloembollen gaan bloeien wordt het lente, hè mama?' 'Ja Sem, als de zon vaker gaat schijnen en het warm en licht wordt buiten, gaat alles weer bloeien.'

Maar dan opeens komt er een heel verdrietige dag. Als Sem thuiskomt uit school ziet hij dat de gordijnen bij opa en oma Buurman dicht zijn. En mama

6

kijkt heel verdrietig. 'Sem', zegt ze, 'oma Buurman is gestorven.' Gestorven, dat betekent toch dood? Hoe kan dat nou? Hij heeft pas nog naast haar gezeten op de tuinbank. Ze heeft hem nog geknuffeld. Sem huilt. Hij rent naar buiten en wil door de heg krui-
pen, maar mama houdt hem tegen. 'Dat kan nu niet, Sem. Opa Buurman krijgt veel bezoek en moet van alles regelen.' Sem huilt de hele middag. Hij huilt ook een paar dagen later als oma Buurman begraven wordt. Nu kan hij haar nooit meer helpen de vogelkooi te verschoneren. Nu kan ze hem nooit meer verhaaltjes vertellen. Nooit meer.

Mama zegt: 'Ga maar niet meer door de heg naar opa Buurman toe. Opa heeft nu andere dingen aan zijn hoofd.' Sem gaat op zijn knieën voor de heg zitten en gluurt door het gat. Hij ziet opa niet. Hij kijkt elke dag als hij uit school komt door het gat, maar op een dag huilt hij niet meer buiten.

Mama is boven en kijkt door het raam. Ze ziet Sem voor het gat in de heg zitten. Dan ziet ze opa Buurman naar buiten lopen. Hij gaat op de tuinbank zitten. Sem gaat op de knieën voor het gat naar de tuin van opa Buurman. Ze wil zeggen: 'Sem, niet doen!

Opa is verdrietig en wil liever alleen zijn.' Maar dat kan Sem niet horen. Ze ziet hoe Sem naast opa op de tuinbank gaat zitten. Opa slaat zijn arm om Sem heen. Zo blijven ze een hele tijd zitten.

Mama gaat naar beneden en wacht. Den knijpt Sem weer door de heg. 'Wat heb je gedaan?', vraagt mama bezorgd. 'Ik heb opa Buurman helpen huilen', zegt Sem.

Mama kijkt naar Sem en krijgt tranen in haar ogen. Ze knuffelt hem en ziet dan iets in de tuin. Ze loopt er met Sem naartoe. 'Kijk', zegt ze verwonderd. 'De eerste bloembol komt boven de grond uit.' Sem glundert. 'Dan wordt het lente, mam! Alles gaat weer bloeien!'

7